

REG. NO. M. 2997.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

66257
தனிப்பிரதி அனு 1

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ னு ஆடி மீ ௩ ௨ (18—7—35)

NO. 34.

திருமந்திரம்.

நின்றன ணேரிழை யாளோடு நேர்பட
வொன்றிய வுள்ளோளி யாலே யுணர்ந்தது
சேன்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வெண்டிய
துன்றிடு ஞானங்க டோன்றிநே தானே.

நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யானைப்
பிறிவது செய்யாது பிஞ்சுக னேடுங்
குறியது கூடிக் குறிக்கோண்டு நோக்கு
மறிவோடு மாங்கே யடங்கிட லாமே.

மாயம் புணர்க்கும் வளர்சடை யானடித்
தாயம் புணர்க்குஞ் சலந்தி யமலனைக்
காயம் புணர்க்குங் கலவியுண் மாசத்தி
யாயம் புணர்க்குங் வியோனியு மாமே.

வீச மிரண்ளே நாதத் தேழுவன
வீசமு மொன்று விரைந்திடு மேவுற
வீசமு நாதமு மெழுந்துட னெத்தபின்
வீசமும் விந்து விரிந்தது காணாமே.

விரிந்தது விந்துவுங் கெட்டது வீசம்
விரிந்தது விந்துவு நாதத் தளவினிஸ்
விரிந்தது வுட்கட்ட வேட்டெட்டு மாகில்
விரிந்தது விந்து விரையது வாமே.

விரையது விந்து விளைந்தன வேல்லாம்
விரையது விந்து விளைந்த வுயிரும்
விரையது விந்து விளைந்தவிஞ் ஞானம்
விரையது விந்து விளைந்தவன் றுளே.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே சாதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
முன்வந்து முந்தமினே.
[தீருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை
புவ வஸ ஆடி மீ 3 உ

புமி திருத்தி யுண்.

மது ஓளவைப் பெரு
மாட்டி அருளிய
“ஆத்தி சூடி” என்
னும் வேத சூத்திரக்
கொத்தன் ஒன்றாகி
மிளிரும் இவ் அமுத வாக்கியம் உல
கியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய
பொருளை உடையது. அஃது அன்ன
தாதல் ஒரு சிறிது கூறப்படுகின்றது.

“உன் விளை நிலத்தைத் திருத்திப்
பயிர் செய்து நீ உண்ணு” என உலகிய
லுக்கு ஒப்பிய பொருள் கூறப்படுகின்
றது. ஒருவன் தனது பூமியை —

வயலை — தோட்டத்தைப் பண்
படுத்திப் பயிர் செய்து உயிர் வாழ்
தலே சுவாதீனமும் சுககரமுமான
வாழ்க்கை என்ப. எத் தொழிலைச்
செய்து மிக்க ஊதியம் பெறுபவரும்
தமது உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமை
யாத உணவுப் பொருள்களின் பொரு
ட்டு உழவரையே — கிருஷிகரையே
நோக்க வேண்டியவராவர். பின் வரும்
பிரமாணங்கள் பூமியைத் திருத்திப்
பயிர் செய்து உண்ணுதலாகிய உழவு
தொழிலின் மேம்பாட்டை நன்று
புலப்படுத்துகின்றன.

குறள்.

சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலகமதனூல்
உழந்தும் உழவே நிலை.

(ஊ 104-ம் அதி. உழவு செ 1.)

உலகோர் உழவான் வரும் துன்பம்
காரணமாகப் பிற தொழில்களைச்
செய்து திரிந்தும் ஈற்றில் உழவராகிய
கிருஷிகரையே பின்செல்ல வேண்டிய
ராவர். ஆதலால் எத்துன்பம் அடையி
னும் உழவு தொழிலே தொழில்
களுள் தலையாயது என்பது இதன்
பொருளாகும்.

உழவா ருலகத்தார் க்காணியஃ தாற்று(து)
எழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(ஊ ஊ செ.2.)

உழவு தொழிலைச் செய்ய ஆற்றாது
பிற தொழிலில் முயல்வோர் யாவரை
யும் தாங்குதலால், அவ் உழவுத்
தொழிலுடையாரே உலகத்தவராகிய
சுகடத்துக்கு அச்சாணியாவர் என்பது
இதன் பொருளாகும். அச்சாணி இல்
வழிச் சுகடம் இயங்க மாட்டாமை
போல உழவோர் இல் வழி உலகம்
நடைபெறமாட்டாது என்பது கருத்து.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற்
[மெல்லார்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(ஊ ஊ செ. 3)

உழவு தொழிலாகிய வேளாண்மை
யால் தாரமும் உண்டு பிறரையும் உண்
பித்து வாழும் வேளாளரே தமக்கும்
பிறர்க்கும் உரியராய் வாழ்பவர். மற்
றையோர் எல்லாம் தொழுதும் இச்சை
பல பேசி இடித்தும் உண்டு பிறர்
வழிப்பட்டு நிற்பவரே யாவர் என்பது
இதன் பொருளாகும். இஃது உண்மை
நிலைக்கும் ஒப்பியதாதல் முன்னர்க்
கூறுதும்.

உழுதுண்டு வாழும் நீர்மை உடை
யாரே உலகியலுக்கு ஒப்பிய துறவி
களுக்கும் சிவநேசர்களுக்கும் இரப்
போர்க்கும் உதவ வல்லராவர். உலகிய
லுக்கு ஒப்பிய உழவராகிய வேளாளர்
வள்ளன்மையை நன்று புலப்படுத்துத்
தும் செய்யுட்கள் சில இங்கே காட்டப்படு
கின்றன.

திருவிளையாடற் புராணம்.

கற்றவைகளைத் துதுற்றிக்கூப்பியூர்க்
[காணித்தெய்வம்
அற்றவர்க்கற்றவாற்றீந்தளவைகண்டாற்
[லோன்று
கேர்ந்தவர்கடமைகொள்ளப்பண்டியிற்
[கொடுபோய்த்தென்னு(டு)
உற்றவர்க்கற்றத்தெய்வம்விருந்தினர்க்
[கூட்டியுண்பார்.

சாறடுகட்டியெள்ளுச்சாமைகொள்ளிறங்கு
[தோரை
ஆறிமெதமால்யானைப்பழுக்குலையரை
[யேனல்
வேறுபல்பயரேடினன்புன்னிலவிளைவு
[மற்றும்
எரெடுபண்டியேற்றி இருநிலங்கிழியஉய்ப்
[பார்.

துறவினாரசனேசத்தொண்டினர்பகிக்குரல்
[வூண்
திறவினைப்பிணிக்குத்தீர்க்கும்ருந்துடற்
[பனிப்புக்காடை
உறைவிடம்பிற்றுகல்கியவரவரொழுதிச்
[செய்யும்
அறவினை இடுக்கணைக்கியருங்கதிஉய்க்க
[வல்லார்.

நிச்சலுமீசனன்பர்நெறிப்படிற்சிறுர்மேல்
[வைத்த
பொச்சமிவன்புமன்னர்புதல்வரைக்கண்
[டாலொத்த
அச்சமுங்கொண்கொடியடிபணிந்தினிய
[கூறி
இச்சையாரொழுகியுள் ளக்குறிப்பறிந்
[தேவல் செய்வார்.
நறைபடுகனிதேன்பெய்தபாலொடுநறுநெய்
[வெள்ளம்
நிறைபடுசெம்பொன்வண்ணப்புழுக்கலால்
[நிமிர்ந்தசோறு
குறைவறவுண்டிவேண்டும்பொருள்களுந்
[கொண்மினென்ன
மறைமுதலடியார் தம்மைவழிமறித்தருத்து
[வார்கள.(ஹை திருநாட்டுப்படலம் செ. 28-32.)

தல புராணங்க ளெல்லாம் நாட்டுச்
சிறப்பைக்கூறுமிடத்துப் “பூமி திருத்தி
உண்” ணுதலாகிய உழவு தொழிலையும்
அதனால் வரும் பேற்றையுமே கற்பனா
லங்காரம் சிறந்து தோன்ற விதந்து
கூறுகின்றன. உழவராற்றான் அரசிய
லும் நடை பெறுகின்றது. உலகில் எவ்
வகைச் சிறப்பும் தானம் தவம் தெய்வ
வழிபாடு என்பனவும் பிறவும் எல்லாம்
“பூமி திருத்தி உண்” ணும் உழவராகிய
வேளாளராற்றான் நிகழுகின்றன என்
பதுமிகையன்று. கவிச்சக்கரவர் த்தியா
கிய கம்ப நாடர் “ஏரெழுபது” என்னும்
நூலில் உழவுத் தொழிலின் மேம்
பாட்டை வெகு நயமாகக் கூறியிருக்
கின்றனர். யாவரும் படித்து இன்புறும்
வண்ணம் அந் நூலின் கண் உள்ள
சிறந்த செய்யுட்கள் சில இங்கே
காட்டப்படுகின்றன.

ஏரெழுபது.

வெங்கோபக்கலிகடந்தவேளாளர்வினாவய
[லுள்
பைங்கோலமுடிதிருந்தப்பாரீவேந்தரீமுடி
[திருந்தும்
பொங்கோதைக்கடற்றாணப்போர்வேந்தர்
[நடத்துபெரும்
சேங்கோலநடத்துங்கோலாரடிக்கும்சிறு
[கோலே.[இதனால் உழவரது எருத்தின்
சிறப்புக் கூறப்பட்டது]

[“காராளர் அணி வயலில் உழுது தங்கள்
கையார நடமுடி திருந்தல் இர்தப்
பாராளுன்னமர் முடி திருந்தும்.....”
எனப் பிறர் கூறியதும் அறிக.]
வானமழைபொழிந்தாலும்வளம்படுவ
[தெவராலே
ஞானமறையவர்வேள்விலம்பெறுவ
[தெவராலே
சேனைகொடுபொருமன்னர்செருக்களத்திற்
[செருக்குமத
யானைவலிவவராலேஇவராரூத்தின்வலி
[யாலே.
[இதனால் உழவரது எருத்தின்
சிறப்புக் கூறப்பட்டது]

கண்ணுதலோன் தனது திருக்கண்டத்திற்
[படிந்தகறை
விண்ணவரை அமு தூட்டி விளங்குகின்ற
[கறைஎன்பார்
மண்ணவரை அமு தூட்டிவானுலகம் காப்
[பதுவும்
எண்ணருஞ்சிற்ப்பெருக்காளர்எருது
[சுவலிகெறையே.பெருக்காளர் — வேளாளர். சிவன்
கண்டத்துக் கறையாகிய நஞ்சு விண்
ணவர்க்கு அமுதம் ஊட்டியது போல
எரிற் பூட்டிய எருத்தின் பிடரில்
பொருந்திய கறை மண்ணவரை அமு
தூட்டி விழுவொடு பூசனையால் விண்
ணுலகமும் காப்பது என வெகு நயம்
தோன்றக் கூறி உழவு தொழிலுக்
குரிய அவ் எருத்தின் ஆற்றலை விளங்க
வைத்த கவியின் கற்பனா சாமர்த்தியம்
வியக்கற்பாலதே ஆம். பின் வரும் கவி
உழவினலாய பயன் கூறுகின்றது.

அளவிலாமறைவிளங்கும் அந்தணராகுதி
[விளங்கும்
பலகலையாந்தொகைவிளங்கும்பாவலர்
[தம்பாவிளங்கும்
மலர்குலாந்திருவிளங்கும்மழைவிளங்கும்
[மனுவிளங்கும்
உலகெலாம்ஒளிவிளங்கும்உழவர்உழும்
[உழவாலே.
உழவர்களே தங்கள் தங்கள் விளை
நிலங்களில் பெறப்படும் நல்லனவாகிய

உணவுப் பொருட்களை உண்பவராவர்;
பொன்னைப் பொதிந்து வைப்பவர்
போல செந் நெல் முதலிய சிறந்த
நெற் பொதிகளைச் சேமித்து வைத்து
உண்பவராவர்.

“.....
நெய்துவைகுரம்பையில்நிரப்புவித்தனர்
பொய்துவை அரிந்தனர்பொதிவித்தென்ன
[வே.”

என்பது கந்தப்புராணம். காய், கனி
கிழங்குவகை கரும்பு முதலிய உணவுப்
பொருள்களையும் எளிதற் பெற வல்லா
ரும் பிறர்க்கு உதவவல்லாரும் உழவரே
ஆவர். ஆதலால் பூர்வ கர்மத்தால் பிது
ரார்ச்சித மாதூரார்ச்சிதமாகத் தான்
பிறவாறுதான் உலகியலில் பூமி எனப்
படும் வயல் தோட்டம் என்பன உடை
யோர் சோம்பாது அவற்றைத் திருத்தி
—பக்குவப்படுத்தி,

“பருவத்தே பயிர் செய்”

(ஹை ஆத்திருடி)

எனப் பாட்டி கூறியவாறு அவ்வக்
காலங்களில் அவ்வப் பயிர்களை விளை
த்து உண்டு உபகாரிகளாய் நல்வாழ்
வடைதலே முறையாகும். இது
பற்றியே,

“பூமி திருத்தி உண்”

என உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு
கூறினார் பாட்டி என அறிதற்பாற்று.

குறள்.

இலமென் மசைஇ யிருப்பாரைக் காணின்
சிலமென்னு நல்லாள் நகும்.

(ஹை 104-ம் அதி. உழவு செ. 10.)

என்பது தேவர் திருவாக்கு.

யாம் வறுமையுடையேம் என்று
சோம்பேறிகளாய் வீற்றிருப்போரைக்
கண்டால், “பூமி” என்று விதந்து
கூறப்படும் பெண்ணானவள் தன்
னுள்ளே அவரை எள்ளி நகைப்பாள்
என்பது இதன் பொருளாகும். “நிலம்
என்னும் நல்லாள் நகும்” என்பது

“பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்” (ஷே குறள்) என்பது போல நின்றது. “பூமி திருத்தி உண்” னுதலே வறுமையிலலா வாழ்க்கை என்பது இதனால் நன்று வலியுறுத்தப்பட்டது. இஃதே உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியதாகும். மேல் இச் சூத்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் ஒரு சிறிது கூறி இக்கட்டுரை முடிக்கப்படும்.

உனது சரீரமாகிய பூமியைத் திருத்தி அதன் கண் ஊறும் அமுதத்தை உண்பாயாக என்பது இச்சூத்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும். பிருதிவி அம்சமாகிய நமது சரீரமே வாய்மையான பூமி எனப்படுவது — ஆலயம் — பதி — இடம் எனப்படுவது என்க.

“ஆலயமாக அமர்ந்த இத் தூலம்”

என்பது திருமந்திரம்.

“பதியாய் இருந்ததே கப்புவரிசூலையாமலே”

என்றனர் தாயுமானவர்.

[திருத்ததல் = திரி த்தல் — குரு உரை வழி நின்று ஒழுகி மாற்றாதல்].

கருவை அறிந்து உருவைத் திரித்தவன் வேளாளன் என்ப.

இவனே வாய்மையான உழவு தொழிலால் தனது சரீரத்தை விமல ததுவாக — வேனூராக மாற்றியவன். உண்ணுதல் என்பது “காயத்துள் மேய்ஞ் ஞானக்கள்” எனப்படும் அமுதம் உண்ணுதல் ஆகும். பேரின்ப லாபம் பெறுதலே — வீடு பெறுதலே உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு “பூமி திருத்தி உண்” னுதலின் பயனாகும் என்க.

நமது சரீரமாகிய பூமியைக் குறித்து அறிய வேண்டிய சூத்திரங்கள் அநந்தம். இவை எல்லாம் குருவருளாலன்றிப் படிப்பு வல்லபத்தாலும் சாத்திரங்கள் என வழங்கும் ஏடுகளாலும் அறியப்படுவன ஆகுமா? அறிய வேண்

டியனவற்றை முறையான் அறிந்து அறிந்தவாறு ஒழுகவேண்டும். ஒழுக்கமே செய்கை—கிரியை. தத்துவப் பெரியாராகிய உத்தமர்களால் நல்லொழுக்கம் எனக்கைக்கொண்டு போற்றப்பட்ட தொழிலாகிய உழவு தொழிலைக் கைக்கொண்டு பூமியைத் திருத்த வேண்டும். திணை மயக்கத்தால் திரிந்து கிடக்கும் பூமியை, “பருவத்தே பயிர் செய்” என்னும் பிராட்டியார் அமுத வாக்குக்கு ஒப்ப, பக்குவம் அறிந்து காலங் கண்டு உழுது கொத்திக் கல்லும் பிறவும் இல்லாதவாறு பண்படுத்திப் புல் பூண்டுகளைப் பிடுங்கிப் பதமாய் நீர்ப் பாய்ச்சிப் பாத்தி கட்டி விதைக்க வேண்டும். விதைத்தபின், மழை என்னும் அமுதம் பயிர் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது ஆதலால், அம் மழை மனித முபற்சியால் பெற முடியாதது ஆதலால் திருவருளை நோக்கிச் சாம கானம் செய்ய வேண்டும் — வேதம் ஒதவேண்டும். அப்பொழுது மழை பெய்யும். பயிர் அணு அணுவாக விளைவேறும். இம்மட்டுடோடு முடிந்ததா? எனின், இல்லை. இல்லை. பயிர் வளர்ந்து பக்குவம் பெறும்போது மிருகங்கள் — பறவைகள் அதனை அழிப்பதற்கு ஆபத்தமாய் இருக்கும் என்பதனை அறிந்து, அடவி புக்கு வேட்டை ஆடி அவற்றைக் கொன்று, கண்ணை இமை காப்பது போல், அப் பயிரைக் காத்தல் வேண்டும். எக்காலத்தும் வேதம் ஒதலை மறைத்தல் கூடாது — மறக்கவும் முடியாது.

“..... நற்றவா உன்னை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே.”

என அருளினார் தம்பிரான் தோழர்.

இத்துணைக் கஷ்டங்களை அடைந்து பயிரைக் காத்தும் அதிக மழையால் பயிர் கெட நேரும். அதற்கு இவன் செயற்பாலது என்னை? எனின், ஆசான் அருளிய தூல சூக்குமப் பயில்வுகளை வழுவறப் பயின்று பயின்று,

படியேற்றம் (ஆரோகணம்) பெறுதற்குரிய நிஷ்காமிய அவாவினால் உந்தப்பட்டு, எத்துணைப் பெரிய துன்பங்கள் சங்கேதமாய்க் கூடி தன் சரீரத்தைத் தாக்கினும் மனங்கலங்காது, மதிவையாக்கியம் பூண்டு, பிரத்தியாகார வடிவமான அசுத்த மாயா அசைவுகளுக்கெதிர் சாய்ந்து, தைல தாரை போன்ற நாட்டங் கொண்டு—திருவருண்டாம் என்னும் கவசம் பூண்டு, திருவருளையே நோக்கித் தவம்புரிய வேண்டும் என்க. இவன் தவத்தின் அக்கிரியால் — அளிக்கும் ஆகுதியால் கடவுள் திருப்தி அடைந்து அதி விருஷ்டியால் (அசம்பாவிதமான மழை) விளைந்த பயிர் கெடாதபடி ஆசீர்வதிப்பார்.

அதிவிருஷ்டி அநாவிருஷ்டி (மழை இன்மை) களால் உலகத்தைக் கெடுப்பதும் பின் ஆக்கமடையச் செய்வதுமாகிய எல்லாம் வல்லது மழை என்றனர் பொய்யில் புலவரும்.

குறள்.

கெடுப்பது உங் கெட்டார் குச்சார் வாய்மற் றுங்கே எடுப்பது உம் எல்லாம் மழை.

(ஷே 2-ம் அதி. வான் சிறப்பு செ. 5.)

இது உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியதாகும். உண்மை நிலையில் அருளே மழை எனப்படும். “மாரியல்லது காரியமில்லை” என்னும் கட்டுரையில் காண்க. (“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல 33). விளைந்த நெல்லைக் காலத்தோடு அறுப்புச் செய்து பதர் போக்கிக் கூட்டிச் சேதமின்றிக் கைக் கொண்டு சுகமாக வாழ வேண்டும்.

மேலே கூறிய பக்குவங்களையும் காரியங்களையும் ஒருவனே செய்ய வேண்டும். பிரம ஈஷ்த்திரிய வைசிய சூத்ர என்னும் நான்கு வருணங்களும் உண்மை நிலையிலும் உலகியலிலும் உண்டு அல்லவா? அப்பர் சுவாமிகளால் புரியப்பட்ட தெனக்கூறப்படும்

உழவாரப்பணியாது? இவர் உழவாரப் பணி புரிந்த நிலத்தில் பின்னும் புல்லும் பூண்டும் முளைக்குமா? இது அன்றே மெய்யடியார்க்குரிய உழவு தொழில்!; உழவாரப் பணி! திருமூலர் கூறிப் பழவு யாது? பின்வரும் பிரமாணங்கள் மெய்யடியார்க்குரிய உழவு தொழில்—கிருஷிகம்—பயிர்த் தொழில் இன்னது என்பதனை நன்று வலியுறுத்துதல் கண்டு கொள்க.

திருமந்திரம்.

ஆனை தூக்கிலென் அம்புடறுக்கிலென் கானத் துழுவை கலந்து விளைக்கிலென் வீணப் பதியினில் எம்பெரு மான்வைத்த ஞானத் துழுவீண நானுமு வேணே.

(ஹ 9-ம் தந். சிவதரிசனம் செ. 5.)

[எண்ப்பதி — விமல தது. ஞானத் துழவு — சகச ரிட்டை.]

திருவாசகம்.

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப் [பேற்குக் கீழ்ச்செய் தவத்தால் கிழியீடு நேர்பட்டுத் தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென் [புந்தலையால் ஆட்செய் குலாத்திலலை ஆண்டானைக் [கொண்டன்றே.

(ஹ குலாப்பத்து செ. 9.)

[பாழ்ச்செய் — அசுத்த ததுவாகிய மருளுடம்பு. விளாவல் — உழுதல் — சுட்டுணர்வு கொண்டு அலமருதல். கீழ்ச்செய் தவம் — பூர்வ புண்ணியம். கிழியீடு — பொன்னெடுங்குன்றம்— விமல ததுவாகிய—இடப தேகமாகிய விமல யாக்கை. ஆட்செய்தல் — பணி செய்தல்—ஞானத்தால் தொழுதல்— சகச ரிட்டை.]

முத்துத்தாண்டவர் பாடல்.

பல்லவி.

“கெட்டுப்போகாதேநெஞ்சே—அரியாய் [மாய்க் கெட்டுப்போகாதே—நெஞ்சே

சரணங்கள்.

..... விழவுக்குழத்துலைபோட்டுசும்மா வீணுக்கிவைத்தேன்பலன்காட்டு பழகப்பழகெட்டிப்பழமென்ருசிக்குமோ பரணேபரணேபரணேஎன்றுரையாமல் [—கெட்டுப் .....”

[“முத்துலைபோட்டுச் சும்மா வீணுக்கு இறைத்து என் பயன்” என்பது மருளுடம்போடு இருந்து முன்னிலைகளால் இடர்ப்பட்டு அவச்சலன மடைதலால் புருஷார்த்தங்களை அடைய முடியாது என்பதனை உணர்த்தி நின்றது. வாய்மையான சாதகங்களால் நிலத்தைப் பண்படுத்தி வித்தீடாது வாளா முத்துலை போட்டு இறைத்தலால் பயனில்லை என்பது. மருளுடம்பே திருத்தி வித்திடப்படாத பூமியாகும் — பாழ்ச்செய்யாகும். முத்துலை—இடைபின்கலை சுழிமுனை. சகசரிட்டை கைவராமையால் வாசி வசப்படாது அளவு கடந்து இயங்குவதால் துன்பமே அன்றி இன்பம் உளதாகமாட்டாது. ஈற்றில் மரணமே உளதாகும். இது பற்றியே, “பழகப்பழகெட்டிப்பழமென்ருசிக்கு [மோ” என்று கூறியருளினார். எட்டிப் பழம் — நிறை முறை இல்லாத மாயா போகம்.]

திருவுந்தியார்.

பொற்கொழுகொண்டவாதுக்குழுவதேன் அக்கொழுநீ அறிந்துந்தீபற அறிந்தறியாவண்ணமுந்தீபற.

(ஹ செ. 28.)

[பொற்கொழு — பொன் மயமாக மாற்றமடைந்த இடப தேகத்துக்குரிய தூய உணர்ச்சி — அமல நிறை — சிவம். வரகுக்கு உழுதல் — மருளுடம்புக்குரிய மாயா போகங்களில் நிறை முறையின்றி ஈடுபட்டு உழத்தல்— அலமருதல்.]

உப்புமயமான சரீரமாகிய பூமியைத் திருத்தி — அவ் உப்பிலிருக்கும் துப்பென்னும் அசுத்த நிறையை அழித்து அதனை விமலமாக்கி அவ்விமல ததுவில் ஊறும் பிரணவ அமுதம் உண்டு பேரின்ப வாழ்வடைதலே — நித்தியத்துவம் பெறுதலே “பூமி திருத்தி உண்” ணுதலால் ஆம் பயனாகும். விமலகாயத்தில் ஊறும் அமுதமே பிறவியை அறமாற்றிப் பேரின்பம் அளிப்பது — இன்ப வடிவினது — சிவம் என்க.

இருக்கு.

அஷ்டகம் 3, அத்தியாயம் 8, வருக்கம் 9, மண்டலம் 4, அறுவாகம் 5, சூக்தம் 13, இருக்குக்கள் 11.

சமுத்திர நின்று மூர்மி மதுவிநிற் சார்ந் [தெழுந்த தமைத்த தண்டோடு மஃதே யமுதமா [யிற்று நெய்யி னிமித்தமாங் கூட நாம நேர்ந்ததாய்த்; [தேவர் நாக்கே சமைத்தநன் ஞாயிராகுந் தயங்குமிவ் [வமுதத்துக்கே. (1)

(இ—ள்) சமுத்திரத்தினின்றும் மதுவேடு கூடி அலையானது எழுந்தது. அவ் வலையே சோமத்தண்டோடு கூடி நெய்யினுடைய குஹ்யநாமத்தைப் பெற்றதாய் அமிர்தமாயிற்று. தேவர்களது நாக்காகிய அக்கினியே அவ்வமிர்தத்துக்கு மத்தியஸ்தானமாகும். (எ—று)

பின் வரும் பிரமாணங்கள் அமுதமே சிவம் என்பதனை நன்று வலியுறுத்துதல் கண்டு கொள்க :

திருவாசகம்.

“..... கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் [போலச் சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்ற பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான் ..... ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே .....”

(ஹ சிவபுராணம்)

“.....
காயத் துள்அழ தூற ஊறநீ கண்டு கொள்
[என்று காட்டிய
சேய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணம் சென்னி
[மன்னித் திகழுமே.

(ஊ சென்னிப்பத்து செ. 5.)

கடோபநிடதம் (5. 8.)

“தத்ப்ரஹ்மதேவாம்ருத முச்யதே”

[அது பிரமம். அதுவே சிவம் என்று
கூறப்படுகிறது.]

முண்டக உபநிடதம் (2. 2. 2.)

“தத்நதத்ஸத்யம் தத்ப்ரஹ்மதே
தத்வேதத்யம் லௌமயவீத்தி”

[சௌமிய! அவ் இயல்பினதாகிய
இது சத்தியம். அது சிவம். அது ஆராய்
தற்பாலது என்று அறிக.]

சுத்த சாதகம்.

அனம தம்பாலஞ்சருக்கரையதுவும்
அங்கனிவகைகளும் தேனும்
இனமவையொன்றாய்க்கட்டியருசியி
னிதையின் றிடைவிடா தூறும்
கனபிரணவழந்ததையேயருந்திக்
களிப்பவரீட்டிமிச்சகத்தின்
பினமுறுவிடையவின் பைண்ணிடுமோ
பிராரத்தமும்மியிலையவர்க்கே.

(ஊ செ. 92.)

திருவுந்தியார்.

காயத்துண்மெய்ஞ்ஞானக்கள்ளுண்ண
[மாட்டாதே
மாயக்கள்ளுண்டாரென்றுந்தீபற
வறட்டுப்பசுக்கள் என்றுந்தீபற.
(ஊ செ. 44.)

இவற்றால் திருத்தப்பட்ட — மாற்
றப்பட்ட பூமியாகிய மெய்யடியார்க்
குரிய விமல பஞ்ச பௌதிக ததுவில்
ஊறும் அமுதமாகிய உணவே —
உணர்வே சிவம் என்பதும் அதனாற்
றான் நித்தியத்துவம் உளதாகும் என்
பதும் நன்று வலியுறுகின்றன. இவ்
வாறு வரும் பிரமாணங்கள் பல. விரிப்

பிற் பெருகும். இத்தகைய பிரணவ
அமுதம் உண்டு பிரணவ வடிவமாகிய
ஓ வடிவம் (சதாசிவ வடிவம்) பெற்றுச்
சிவன் முத்தராய் நித்தியத்துவம்
பெறுதலே உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய
வாறு “பூமி திருத்தி உண்” னுதலின்
பயனாகும் என அறிதற்பாற்று.

பூமியைத் திருத்துதல் — மாற்றுதல்
— விமல யாக்கை பெறுதல் எவ்வாறு?
எனின், குருவருளால் பெறப்படும்
நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்
தல் என்னும் சாதனங்களைக் கைக்
கொண்டு ஒழுகுதலே என்று கூறப்
படும். தன் சரீர பௌதிக நிறைக்கு
ஏற்ப அருந்தல் பொருந்தல்களைக்
கைக்கொண்டு ஒழுகுவதால் அசுத்த
நிறையாகிய மாயை அணு அணுவாக
அனர்தலடையும். அதனால் மலம்
விமலமாகும் — விமல யாக்கை
அமையப் பெறும். இன்னோர்
சாதகங்கள் சீவர்கள் சட பேதங் கர்ம
பேதங்களுக்கு ஏற்ப அளப்பிலவாத
லின் குரு வருளாலன்றிச் சீவ முயற்சி
யால் அறியப்படுவன ஆகா. நிறை
முறையான அருந்தல் பொருந்தல்
களையே ஆகார பீஜ யோனி விவ
காரம் எனச் சுருதி கூறிற்று.

சாந்தோக்கிய உபநிடததாற் பரியவர்ணனம்.

“..... ஆகார விவகார பீஜயோனி என்
“னும் நான்கன் சுத்தியால் சித்த சுத்தி
“யுற்றவன் ஒரு காலத்தும் பாவ கரு
“மத்தே முயலான். பாவ கருமமே சித்த
“எகாக்கிரப் பிரதி பந்தகமாம். ஆகாராதி
“களின் சுத்தியால் பாவ கருமங்கள் அற்ற
“வனும் போது ஒருமையை உறுவன். உற்
“றவன் பிரஹ்ம வேத்தாவாய ஆசிரியன்
“உபதேசத்தானே விரைவாகவே தன்
““பூமா” வடிவ ஆத்மாவைச் சாக்ஷாத்
“கரிப்பன்” (கண்டுகடாகக் காண்பன்.)

பூமா என்பது என்ன? அது தான்
பூமி எனப்படுவது. இப் படியை
அடைந்தவன் பூமியைக் கண்டவன்.
இவனே பூபதி — சைவ பூபதி — பொற்

பூபதி. பூமியைக் கண்டாலன்றே
இடம் நிலை பெற்றது. இடம் நிலைத்
தாற்றான் அறம் வளர்க்கமுடியும்.
அறம், முதல், இடம், பதி பூமா, சரீரம்
என்பன ஒன்றே. இப்படி என்னும்
தத்துவத்தை அடைந்தவன் பூத பஞ்
சீகரணத்தை அறிந்தவன் ஆகின்றான்.
இவனே தருக்களை மாற்றும் ஆற்ற
லுடையவன்; திணை மயக்கங்களை அறிய
வல்லவன்; ஏற்ற முன்னிலைகளை பஞ்
கரணித்துத் தன் சரீரமாகிய பூமியைத்
தனக்கு உரிமை யாக்க வல்லவன் —
நித்தியத்துவம் பெற வல்லவன் என்க.
எத் தத்துவத்தே இருக்கும் அறிஞன்
தன்னின் வேறாக எப் பொருள்களையும்
விழிகளால் காணுதே செவிகளால்
கேளாது மனத்தால் அறியாது
அதுவே “பூமா” சப்தப் பொருளும்
சுக சப்தப் பொருளும் ஆம் என்பது
சுருதி.

சாந்தோக்கியம்

“யதநாந்யத்ப்ச்யதி
நாந்யச்ச்ருணேதிநாந்யத்
விஜாநாதிஸபூமா”

(7. 24. 1.)

[எங்கே மற்றொன்றும் காண்கிலனோ
கேட்கிலனோ அறிந்திலனோ அது
பூமா.]

வாதுளாகமம்

“நச்சுருணேதிநச்சுருஹ்ணரதி
நரஸ்யதிநச்ச்யதி”

[[முத்தே ஒன்றும்) கேட்கின்றிலன்;
மணக்கின்றிலன்; சுவைக்கின்றிலன்;
காண்கின்றிலன்.]

“பூமா” என்னும் தத்துவம் அடை
யப்படுமாயின் மற்றொன்றும் காணப்
படமாட்டாது.

“திருவடியைக்கண்டகண்டகொண்டு
மற்றினிக்காண்பதென்னே”

என்றார் நமது அப்பர். (ஊதேவாரம்)

“இத்தகைய சுகரூபப் பூமாவை அதிகாரி குருஉபதேசத்தானே அடைந்தபோதே முக்கிய அதிவாதி ஆவன். அதனினும் வேறாய பிராணாதிகளின் ஞானத்தே முக்கிய அதிவாதி ஆகானைவின, அஃதாம் பொருட்டுச் சுகரூபப் பூமாவை அவசியம் அறிய வேண்டும்” என்பது சுருதி.

“பூ மைவ சுகம்”

(பூமா ஏவ சுகம் = பூமாவே இன்பம்) என்பது சாந்தோக்கியம் (7-23-1.)

திருவாசகம்.

“.....
அளவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை
[ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை
கண்டேனே.]”

(ஹை கண்டப்பத்து செ. 8.)

“.....
ஆனந்தக் கூத்தனருள் பெறினும் அவ்வ
[ணமே
ஆனந்த மாகிரின் ருடாமோ தோணைக்
[கம்.]”

(ஹை திருத்தோணைக்கம் செ. 8.)

“கோற்றேன்னைக் கென்கோ
குரை கடல்வாய் அமுதென்கோ
.....”

(ஹை உயிருண்ணிப்பத்து செ. 8.)

இவ்வாற்றால் ஆனந்தமே சிவம் — அமுதம் — பிரமம் — பூமா என்பது காண்க. ஆகாரம் என்னும் அருந்தலும் பீஜ யோனி என்னும் பொருந்தலும் இன்றி யமையாதனவாம். எதற்கு? பூமாவைக் காண்பதற்கு — முத்திவாயிலில் அடிவைப்பதற்கு என்க. ஆகார பீஜ யோனி என்னும் மூன்றற்கும் விவகாரம் இன்றியமையாதது. விவகாரம் என்றால் கிரகண தோஷப்பிரித்தியாகம் எனப்படும். அஃ தாவது சுத்தி என்பது. உண்மை நிலையில் பூமியைத் திருத்தும் முறை இதுவே ஆம். இதன்றான் அமுதம் உண்ணப்படும். சரீரமாகிய பூமி திருந்

திய போது பூமா நிலை பெறும்—சிவம் நிலை பெறும். உடல் நாத சரீரமாகும். விந்து வடிவாகிய சிவம் வேற்றுமை இன்றி அதில் உறையப் பெறும்; விட்டுப்பிரியாது. எம் பெருமானைச் சிக்கெனப் பிடித்தல் என்பது இதுவே ஆம். “சிக்கெனப் பிடித்தேன்” என்றார் மணிவாசகப் பிரபு.

திருவாசகம்.

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழவித்த யருந்தே
செம்பொருட் டெனவே சீருடைக் கழலே
செவ்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டென்னைச் சிக்கெனப் பிடித்
தேன் எவ்கெழுந் தருளுவ தினியே.

(ஹை பிடித்தப்பத்து செ. 1.)

[மருந்து — அமுதம். செம்பொருள் — வாய்மையான பொருள் — பொன். சீருடைக்கழல் — பாதம் தரித்த நாதம்.]

“விந்து அடங்கவியையும் சிவோகமே”

என்றனர் திருமூலர். வாய்மையான பூமியைத் திருத்தி வினாவேற்றி அறுப்புச் செய்து நெற்குவையாகிய பொற்குவையை விமல ததுவாகிய குரம்பையிலில் நிரப்புவித்த உண்டு பேரின்பம் பெறும் பெற்றி இதுவே என்க. உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு பூமி திருத்தி உண்ணல் இதுவே என்க. இப்பெற்றி வாய்ந்த மெய்யடியாரே வாய்மையான உழவர்—வேளாளர்; நினைத்த போகங்களை எல்லாம் கண்டு நிறையோடு உண்டு பிறர்க்கும் உதவ வல்லவர். இவரே இந்திரர் — குபேரர்; மூவுலகும் கோலோச்ச வல்ல மன்னர்; பல குடை நிழலும் தம் குடைக்கீழ்க் காண வல்லவர்; வாய்மையான நெல்லாகிய — வித்தாகிய — வச்சிராயுதமாகிய — வேலாகிய அலகுடையவர்; அருளாளர் என்க.

குறள்.

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்

அலகுடை நீழ் வவர்.

(ஹை 104-ம் அதி. உழவு செ. 4.)

என்பது தேவர் வாக்கு.

[அலகு—ஆயுதப் பொது; கூர்மை, கதிர். நீழல்—அருள்; செந்தண்மை. “தண்ணிழல் வாழ்க்கை” என்னும் பட்டினப்பாலைச் சொற்றொடரில் (அடி 204) நிழல் என்பது அருள் எனப் பொருள் படுதல் காண்க.]

வாய்மையான பூமி திருத்தி யுண்ணும் இத்தகைய வாய்மையான வேளாளரே உழுதுண்டு வாழ்வவர்; பிறரைத் தொழுது உண்டு பின் செல்லாதவர். (குறள் அதி. உழவு செ 3) உடலுயிருக்கு வித்து என்னும் விந்துவில் உள்ள நான்கு கலைகளில் பாதி யாகிய இரண்டு கலைகள் பார்வதி என்னும் விமல வல்லியால் உண்ணப்பட்ட மையால் அதாவது பிருதிவி அம்சமாகிய தமது விமல ததுவில் உறையப் பெற்றமையால் காமம் ஆட்சி பெற்ற இடமாகிய — காமாட்சி பீடமாகிய கஞ்சியில் இருந்து காலாட்டி உண்ணும் இத்தகைய வேளாளராகிய பிள்ளைமாருக்கே — தனது பிள்ளைகளுக்கே காமாட்சி அம்மை இருநாழி நெல்லுக் கொடுத்து (அவற்றைப் பூமியில் வித்தி வினாவு செய்து) அறம் வளர்க்கும்படி அருளிணர். புராணக் கற்பனையின் மறை பொருள் இதுவே என்க. வாய்மையான வேளாளர் இயல்பு “விருந்திலோர்க்கில்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்” என்னும் கட்டுரையிலும் கூறப்பட்டது. (“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல 17) ஆங்கும் காண்க.

ஆதலால் செடி சேருடலமாகிய மருளுடம்பை ஆக்கமுறச் செய்தலாகிய “பாழ்ச் செய் விளாவிப் பயனிவி” களாய்க் கிடந்து மாண்டு பிறவி வலைப்படாது, அம்மருளுடம்பை உரிய சாத

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திராசிரியர் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 33-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

திருவாசகம்.

“.....
முறையுளி ஒற்றி முயன்றவர்க்கு ஒளித்தும்”
.....
துற்றவை துறந்த வெற்றியி ராக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த ஒளித்தும்”
.....”

(ஊ திருவண்டப்பகுதி)

[துற்றவை துறந்த வெற்றியிர் ஆக்கை — நிறை முறை யான அருந்தல் பொருந்தல் அமையப் பெருமையால் மெய்யுணர்ச்சி யற்ற சரீரம்.]

“புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
உண்டியாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாருநின் மலரடி காணுமன்ன
.....”

(ஊ செத்திலாப்பத்து செ. 2.)

[தமது சரீரம் மண்ணால் அரிக்கப்படாதவாறு சில மருந்துகளை உண்டு செயற்கை முறையாக ஒருவாறு காய சித்தி செய்து சிலகாலம் தவஞ் செய்வாரும் உளர். அவர் அடைந்த பயன் யாதும் இல்லை என்றே இச்செய்யுளால் கூறியருளிஞர் மணிவாசகப் பிரபு.]

நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்கள் அமைந்து உடலுயிர் விமல மடையப் பெறாத — மல பரிபாகம் பெறாத இன்ன போலி நிட்டையாளர் அசுத்த காமத்தீ என்னும் மூலாக்கினியால் சூடேறி அது மேலெழுந்து

அப்புக் கூற்றுக்கு அடக்கமாதலால் அசுத்த ஐ என்னும் சிலேத்துமம் மேலிடுதலாகிய சன்னி என்னும் யமவேத னையைத் தம்தம் பிராரத்த கர்மத்துக்கு ஏற்றவாறு சிறி தாகவும் பெரிதாகவும் அந்தரங்கமாகவும் வெளிப்படை யாகவும் அடைந்து சரீரம் பிண வியலடைய மாண்டு போதலே உண்மையாகும்.

உரோமரிஷி ஞானம்.

“.....
காடேறிமலையேறிநதிகளாடிக்
காய்கிழங்குசருகுதின்றுகாமத்தீயால்
சூடேறிமாண்டவர்கள்கோடாகோடி
சொருபமுத்திபெற்றவர்கள்சருக்கமாச்சே.”

(ஊ செ. 11.)

மல பரிபாகம் பெற்று — விமல யாக்கைபெற்று நித்தி யத்துவம் அடைவது என்றால் எளிதின் முடியுமா? படிப்பு வேடம் போலி நிட்டை என்பனவற்றால் இப் பெற்றி கைவரப் பெறுதல் முடியுந் காரியமாகுமா? வாய் மையான சாதகங்களால் இத்தகைய மல பரிபாகம் பெற்ற போதுதான் — தனது விமல காயப்பெண்ணாகிய விமல வல்லியைக் கண்டபோதுதான் — அடைந்தபோதுதான் மணிவாசகன் கோவை பாடினான்; பட்ட துன்பங்களை யெல்லாம் சொப்பனம்போல் மறந்து ஆனந்தமடைந்து உவகை மேலீட்டினால் பின் வருமாறு பாடியருளிஞன் என்க.

(தொடரும்)

கங்களால் — உழவால் விமலததுவாக மாற்றி — பூமி திருத்தி உண்டு — அமுதம் உண்டு அமல வடிவு பெற்று நித்தியத்துவம் பெறுதலே வாய்மை உழவு என்னும் அறத்தாறு என்பது நன்று கடைப்பிடிக்க. இதுபற்றியே,

“பூமி திருத்தி உண்”

என உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு

கூறினார் ஓளவை என அறிதற்பாற்று. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “பூமி திருத்தி யுண்” என்னும் ஓளவையார் அமுத வாக்கின் உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0

வேளி நாட்டிற்கு ,, ,, ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுவை.